

for den, og henvisning til de i sagen foreliggende bevisligheder, der vil kunne have betydning for rettens afgørelse.

Stk. 2. Begæring om sagens indbringelse for retten hindrer ikke forbudets opretholdelse, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af den, over for hvem der er nedlagt forbud, og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver den pågældende uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden den pågældendes tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Finder retten det fornødent, og opfylder den pågældende den i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse, beskikkes der en advokat for den pågældende, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning til det, pålægge den pågældende helt eller delvis at betale sagens omkostninger.

Stk. 6. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkræves efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 7. Begæring om sagens indbringelse for retten efter stk. 1 skal fremsættes inden 4 uger efter forbudets ophør eller ophævelse.

Stk. 8. Er lovligheden af det nedlagte forbud stadfæstet, kan begæring om prøvelse af opretholdelsen af forbudet ikke rejses med pligt for politiet til at indbringe sagen for domstolene før 6 måneder efter stadfæstelsen. Ligeledes kan begæring om ny prøvelse af lovligheden af et opretholdt forbud ikke rejses med pligt for politiet til at indbringe sagen for domstolene, før der er forløbet 6 måneder fra den seneste stadfæstelse af opretholdelsen af forbudet.««

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indebærer, at politiet får pligt til på begæring af den, over for hvem der er nedlagt et individuelt forbud i medfør af § 1, stk.

1, eller generelt forbud i medfør af § 1, stk. 2, mod ophold i henholdsvis adgang til en bestemt ejendom, at indbringe afgørelsen til prøvelse ved retten.

Sådan domstolsprøvelse findes der talrige eksempler på i lovgivningen, f.eks. ved inddragelse af erhvervsmæssige tilladelser og ved administrativ frihedsberøvelse, hvor de personer, et indgreb rammer, ikke selv skal indbringe sagen for domstolene, men alene skal begære, at pågældende myndighed - i dette tilfælde politiet - indbringer sagen til domstolsprøvelse.

Det kan oplyses, at der i en række tilfælde, f.eks. ved varetægtsfængsling og ransagning, er en frist på 24 timer for sagens forelæggelse for domstolene.

Stk. 2 i den foreslåede bestemmelse indebærer, at en begæring om indbringelse for retten ikke får opsættende virkning for forbudet, medmindre retten bestemmer det.

Efter stk. 1 skal en begæring om indbringelse for retten efterkommes inden 5 hverdage efter begæringens fremsættelse.

Det foreslås, at begæringen skal kunne indgives, selv om forbudet i mellemtiden er ophørt, idet en person, over for hvem der har været nedlagt forbud, godt fortsat kan have grund til at føle sig krænket over, at der blev nedlagt forbud, og således kan tænkes at have behov for at få forbudet kendt ulovligt for at få oprejsning. Der bør dog være en vis tidsmæssig forbindelse mellem forbudet og begæringen om indbringelse for retten. I stk. 7 foreslås det derfor, at den person, der begærer sagen indbragt for retten, skal fremsætte begæringen inden for en rimelig tid, nemlig inden 4 uger efter et forbuds ophør eller ophævelse.

Stk. 3 indebærer, at det er retten, der skal sørge for sagens oplysning og træffe bestemmelse om afhøring af vidner m.v. Efter stk. 4 har retten under visse betingelser mulighed for at beskikke en advokat for den, der har begæret forbudets lovlighed prøvet.

Stk. 5 indebærer, at retten, når den finder særlig anledning hertil, helt eller delvis kan pålægge den, der har begæret et forbud indbragt for retten, sagsomkostninger.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse om domstolsprøvelse er ikke at give en ubegrænset adgang til at få indbragt et forbud for domstolene, men at give nogle retssikkerhedsgarantier for, at en person, der mener uretmæs-